

AZ ÚR SZAVA

(VAGYIS A PARADICSOMI KINYILATKOZTATÁS NYELVE)

MAGYAR VOLT

NÉGYEZER ÉVES ÍROTT, HAT-
EZER ÉVES MAGYAR SZÓKIN-
CSEK ALAPJÁN, SZÓTÁRI PON-
TOSSÁGGAL BIZONYÍTJA BE:

MARKOS GYULA

Egy füzet ára 2 kor.

BUDAPEST, 1918
URÁNIA KÖNYVNYOMDA, VII., DOHÁNY-UTCA 10.

Levél a szerkesztőhöz.

KEDVES BARÁTOM!

*Olvastam az ÚR SZAVÁT. Korszakalkotó nagy mű
Gratulálok! Csak hogy elhibáztad a születésedet. Mert
ha te angol, francia, német vagy csak zsidónak
születtél volna is, akkor ma már az egész világ sajtója
verné a nagy dobot!*

*De így? Ne búsulj! Azért igyis fel fognak
fedezni 100 év múlva és fogsz kapni disz-sírhelyet,
mert ez a stylszerű magyar elismerés.
Szervusz! Ölel híved*

N. N.

(De nehogy a nevedet ki is írj!)

* Sohse búsulj. Méltóságos uram! Nem várom én meg
az obligát 100 évet! Ki fogom én verekedni az én magam
igazát még ez életemben!

Szervusz.

48 füzetben 48 korona. A Herkópáter előfizetői
40 koronáért a Herkópáttert is és a 48 füzetet is
megkapják.

Szerkesztőség: .Budapest, Ferenc tér 1.

Megvan a paradicsomi nyelv. És az a magyar,

Baruch atto Jehova Elochimnu Melech havailom! Adonaj lefoneicho!

Dicsértessél Te Örökkévaló! Mi Istenünk! Világ királya
Te Előfénylő Jó atya!

Így kezdem meg szerény előadásomat Mózes iránti határtalan tiszteletem és hódolatom jeléül, mély köszönetet és hálát adva neki, hogy közel 6 ezer magyar szót volt szíves nekünk a késő utókor számára, mint megannyi egyiptomi bebalzsamozott múmiát megőrizni és fentartani örök becű műveiben.

Az egyiptomi múmiákról a mai orvostudomány sokszor még ma is megtudja állapítani, hogy milyen bajban hunytak el. De a múmiát feltámasztani azért még a mai orvosi tudomány sem tudja.

Én azonban e bebalzsamozott szavakat új életre tudom kelteni, sőt meg is tudom szólaltatni; és beszélnek is azok mihelyt a magyar sarkantyú szavát meghallották.

Mielőtt azonban ezt elkezdenék valamit a könnyebb megértés kedvéért előre kell bocsátanunk, s ez az, hogy a világ teremtésétől az özönvízig vagyis Noéig csak *általános emberiségről van szó, akik egy nyelven és egyféleképen beszélnek*, mint ezt Mózes Genézis I. könyve 10. szakasza 1, 2, verseiben be is ismeri, de egy szóval sem mondja, hogy ez a nyelv pedig a zsidó lett volna, sőt nagy bölcsen hallgat, mert hazudni nem akar, pedig Ő nagyon jól tudta, hogy melyik nyelv volt az a legelső.

A keleti nyelv tudósok Bruksch, Saise, Lenorman, és Raw-Ungson és mások pedig határozottan megállapították, hogy a zsidó nyelv sehogyan sem lehetett az első, mert abban a legfőben járó 3 szó az Elochim, az Adonai, és Jehova egyiksem zsidó eredetű szó. Annyira nem, hogy még csak gyökerük sincsen a zsidó nyelvben.

Annak a nyelvnek kellett az elsőnek lenni, amely nyelvben ezen szavak eredeti gyök szóval bírnak. amelyet azonban ők szintén nem tudtak megállapítani, noha 10-20 keleti nyelvet bírtak írásban és szóban.

Mielőtt azonban mi hozzá fognánk a fenti rejtélyes 3 szó megfejtéséhez legyen szabad olvasóink figyelmét felhívni a bibliában igen gyakran szereplő *hét eltörült nemzetségre*.

Ezek pedig a

*Kananeusok, Kiveusok,
Kitteusok, Jebuzeusok,
Emoreusok, Filisteusok,*

Perizeusok. Sőt a girgezeusok a góg és magogák is.

Mely népek azonban még máig is vígan élnek tovább.

1. A kananeusok, a mai kis- és nagy kunságon.

1. A kitteusok, a későbbi partusok Zalában, Somogyban, Vasban, Baranyában és Veszprémben.

2. Az emoreusok a mai jászok, jász-nagy-kun-Szolnok megyében, továbbá a dunántul levő Pannóniában is.

2. A perizeusok és jebuzeusok Győrben, Fejér megyében.

3. A *hiveusok* Hevesben.

3. A filisteusok pedig a felső jászságban és Borsodban, valamint a mai palóczok lakta megyékben Gömör és Nógrádban.

4. A Góg és Magóg ivadéakai pedig a mai Matyó-k.

Ezzel nem azt akarom mondani, hogy Mózes nem írt igazat. Sőt ellenkezőleg. Mert ezek a népek tényleg kipusztultak $\frac{2}{3}$ részben Palesztinából, de egyrészők elmenekült hajókon mint a Károk, másrészők pedig Mediába, Parthiába, Armeniába, Georgiába menekült közeli rokonaihoz, kiket 1500, 2000 évvel később a hunnok és magyarok összegyűjtöttek és elhozták ide mostani hazájukba.

Ezek előrebocsátása után vizsgáljuk meg a fentebb emiitett 3 főben járó zsidó szavat.

1. *Elochim*. Ez az egy Isten imádó zsidók Isten szava. Véletlenül *többes* számban annyit tesz Isten-ek. Sőt Élő Isten-ek. A zsidó nyelvbúvárok ennek az egy Isten véletlen *többes* számának azzal akarják magyarázatát adni, hogy az plurális majesticus.

Lári-fári! Csak tehetetlen mentség!

Megmondom én, hogy mi az az Elochim! *Hím*. Elő. Élőhim. *Hatalmas Élő*. Hím, Kan, Kán, Kám, Bak-Bok a szlávoknál.

De hiszen akkor ez tisztára magyar szó az Elő is, meg a

Him is. Nem más, mint a magyarok Nagyhatalmas Élő Istene, v. i. Élő-him, vagy Hím« Élője az *Elochim*.

2. A Jehova, az *Örökkévaló*. Jó java. *A Jah a Jav*. A legfő Jó. Ez is tisztára magyar gyök- és jelentés is.

3. Az Adonai. Az örök atya. A teremtő atya. Próbáljuk csak egy kissé göcseiesen, vagy palócosan ejteni. így ni: Atanaa jó. Sőt naajo Ata, Atya! Ada, Adó.

Talán nem is kell bővebbet mondanunk, hogy megmagyarázzuk ami *Duna Adony*, *Nyír Adony*, *Szabolcs Adony* régi szavaink értelmét. Adonai tehát: Naon jó Atya!

Mikor idáig eljutottam, elővettem Mózes genezisést, és elkezdtem kutatni több hasonló magyar gyök szó után, és szinte bámulatos eredményre jutottam.

Nemcsak 4—500 magyar szó gyököt leltem, hanem még azoknak a magyarázatát sőt *jelentményét* is megtaláltam, melyekre nézve alább több élő példát hozok fel.

E 4 — 500 írott bizonyítékú magyar szókinccsen kívül találtam én egy négyezer éves bebalzsamozott temetőt ahol 6 ezer magyar szó van mint egy lelketlen múmia elraktározva, melyekkel mi azonnal beszélgetni fogunk s melyek a magyar *sarkantyú szavára* felelni is fognak csuda bájos hangokon.

Például. (Egyelőre csak néhány könnyebb példát mutatok be, más alkalommal többet.)

1. Mózes I. könyve 32. szakasz 25. versében.

Jákob az Úrral küzd- és győz, azért neveztetik el ő az Úrtól *Izrael-nek*. írjuk így: I-zrah-Él. És olvassuk el vi száru: *Élharcza-ü*. Vagyis Jákob: Él harcosává katonájává avattatik «fel. Nem is én mondtam, hanem Mózes.

Ugyanis Jakab azt a helyet hol neki az Úr megjelent elnevezi *Pheniének*. Írjuk így Pheni-Él. Olvassuk *Él-fénye*, Vagyis az a hely ahol Jákob az Urat látta *fény* -ben tündökölni.

Hát nincs ez tisztán magyarul?

2. Mózes I. könyve 26. szakasz versében.

Mert a pásztorok, *versengettek* és *veszekedtek* a kút miatt, a kutat elnevezték *Vészek* kútjának.

A másik kutat pedig ahol *szidták*, káromolták egymást a pásztorok, elnevezték *szítnak* kútjának.

3. Mózes II. könyve, 16. szakasz, 17., 18. vers:

És szedtük a mannat, ki többet, ki kevesebbet de bárki mennyit szedett *megmértük Őmérrel*. A zsidó ő betűt nem tud írni, írja csak *Omer-nek* a *mérő-t*. A magyar *mérő*, a zsidó *őmér*. Egy és ugyanaz.

4. Mózes II. könyve XV. szakasz, 23. vers:

Sur pusztában találtak egy forrást, melynek *keseű* vize *marta* a nyelvünket, az Úr később egy náddal megédesíte, hogy iható lett, de azért e forrás mégis Afóra-nak, *maró-nak* azaz keserűnek nevezik el.

5. Mózes II. könyve, XVII. szak. 6. versben:

A zsidók fellázadnak az Úr ellen, azért Mózes e helyet elnevezi *Massa* és *Meribach-nak*, vagyis lázadás és *vakmerés* helyének. Masa-val itt nem foglalkozom, de a Meribach-val igen. Ez nem más, mint egy kissé hebraizált magyar szó *Meribach* — bah-meri = Bah = vah. Tehát *Vah-meri* vagyis *vakmerő*.

Nem én mondom, hanem Mózes.

Más alkalommal bővebb példákban folytatom.

Most pedig bemutatom azt a kulcsot, mely csalhatatlan szótári pontossággal szólaltatja meg az idegen szavakat a világ minden nyelvéből.

1. *Karatat* Tegyük rája minden betűre, magánhangzóra pontot:

lesz kã-rã-tãt. írjuk CARAT AS = Cãrãtãs = *szeretés* és *szeretet*
Ez volt a szülő anyja a görög Khairité-nek, a latin Charitás-nak, a német Kharitãt-nek.

2. „Isa por és hamu vagyunk” halotti beszéd.

Am'-por kettős pontozva

Am-pör = embör.

Talán nem kell bővebb magyarázat,

Így lesz a *karikã-ból* kãrike, kanyaru-ból *kõny-erü* (kõnyérõ) kenyér (a véres verejtékkel szerzett kenyér).

Így lesz az *Állat-ból Élet*, a *Szállat-ból* Szellet. Az *Áradat-ból* Eredet. A *Magasság-ból* Mégiség (mélység). Az *Igazság-ból* Egiség. Az *Imádás-ból* Imétus (metus, us = isteni félelem, imádás). A *Pir imádás-ból* Piramédes.

(Pir, pör, bár, para, parázs, varázs régi *tűz* szavaink),

Így lesz az *Allach-ból* Élõ. Noha az *Élõ-ból* lett az *Allach*, mert az Elõ is az *Álló-ból*, az örök *Állag-ból* örök *eredet-ból* lett, aki *Örök körök*, vagyis a Chur, az Úr. (Zengõ fény).

Így lett a *karajczãr-ból* *kerejczer*, a *Magyar-ból* *Megyer*. A *koronás-ból* *kõrünõs* (kõrül íves) a *Szallaim-ból* Szõlleim. A *szellem-ból* a *Szellõ-ból* a *Seele*. A *gõrõngy-sãr-bãl* a *gerencsér*, a *korong-ból* *korong*. A *kõrzõ-ból* a *corso* (kõr sãta, kõr-zõ sãta). A *kũldisz*, a *kũltũz-ból*, a *cultus*, *kũmondõ-ból*, a *kommandó* a *Magustãr-ból* a *megester*, a mester, és a majszter. A *Magtalan nõ-ból* a *Magdalena*, A magyar Öv, *Övenet-ból* a zsidõ *Abanet*

(átk ötó). A *gyönyör-ből* a *gener*, generis. A *közmű* (világegyetem)-ből a *kozmos*. Az *Ékös-nömű* (műrekek világból) *Ekonomie* a *Dücs-köröm-ből* *Decorum*, stb.

Vagyis minden kettős pont ezer-ezer esztendőtt képvisel, amit később bővebben fogunk megmagyarázni.

Most még csak egy kis bábeli nyelvzavart akarok bemutatni, mely nemcsak egy bájos hitrege, hanem a szavak tanúsága szerint élő történelem,

A vízözönig — Mózes tanúsága szerint — minden népek nyelve és beszéde egyforma volt (Genezis 10. szak. 1—6. vers). A Bábelnél kezdődnek a nyelvek, ahol az Úr a toronyépítők nyelvét összezavarja.

Lesz a *Szurnok-ból* *Cornus* (bika fordítva). A *Szurat-ból* *Taurus*. A *Turul-ból*, vagyis a *Tur-vul-ból* *Vultur*. (Lévén a Teremtő Úr, egyszerűen Tur, az ő *ölüje* a Tur-ölü: a Turul, vagyis régebbi alakban *Turvul*, a latinban *Vultur*.

Így lett a magyar *Alvás-ból* a német *Schla-vá* (Schlafen)

„ *Schreiba* (schreibe)

„	„	„	<i>Berírás-ból</i> a latin <i>scriba</i>
„	„	„	<i>Csinos-ból</i> a német <i>Csönisch</i> (a <i>Schon</i>) <i>falsche</i>
„	„	„	<i>Csalfá-ból</i> a latin <i>Fal-lax</i>
„	„	„	<i>Vidék-ből</i> a német <i>Ge-bied</i>
„	„	„	<i>folyóvíz-ből</i> a latin <i>Fluvius</i>
„	„	„	<i>Ústanya-ból</i> a görög <i>Tana-is</i> (Don tóve)
„	„	„	<i>Derék hízó-ból</i> (kővér disznó) a görög <i>Hizo-teriksz</i>
„	„	„	<i>Rossz barát-ból</i> a görög <i>Barát-rosz</i> (barátru)
„	„	„	<i>Élő Isten-ből</i> a görög <i>Sten-Élos</i> , aki tudniillik a szülés Istenének felesége volt
„	„	„	<i>Folyó-ból</i> a zsidó <i>Jo-vol</i>
„	„	„	<i>Rohanó folyó-ból</i> a zsidó <i>Na-hor</i>
„	„	„	<i>Venyigé-ből</i> a zsidó <i>Hagofen</i>
„	„	„	<i>Fohász-ból</i> a német <i>Saof, Seof</i> (<i>Seuf-zen</i>)
„	„	„	<i>Csáb erő-ből</i> „ <i>Zauberei</i>
„	„	„	<i>Zengő erő-ből</i> „ <i>Zengem</i>
„	„	„	<i>Zengeni-ből</i> „ <i>Ziagen</i>
„	M	„	<i>Vigadok-ból</i> <i>Gavideo</i>
„	„	„	<i>Szollokuttam-hól</i> <i>Locutus sum</i>
„	„	„	<i>Labbal utam-ból</i> <i>Ambalatum</i>
„	„	„	<i>Anyaföld-ből</i> a latin <i>Dyv-ana</i> (<i>Diana</i>) stb.

Záradékul még csak annyit, hogy a világ összes nyelvei csodálatos pontossággal és rendszerrel így bontakoznak ki a magyarból, még a legtávolabbi indogermán,, szanszkrit és zsidó is.

A turáni nyelvek pedig még bámulatosabb közeltségben állanak.

Négyezer éves írott okmánynyal bizonyítható magyar szavak:

Ábrahám.

Ábrahám neve az ő életének 99 esztendejéig csak *Ábrám* volt.

Az én *Ábrám*: az én *képem és hasonlatosságom*; ez any irá magyarul van, hogy e felett nem is lehet vitatkozni.

Ádám is *Ábrám* volt, az Úr képére és hasonlatosságára teremtett *ember*; kinek maga az Úr mondta a bűnbeeséskor:

mert *por* vagy te és ismét *porrá* leszesz. (III. 29.) S miután az ember hamu-por, azaz *am-por=äm-pör*, *Ábrám* is *Ahräm*. Ezt most itt azért szegezem le, hogy majd később rája vissza fogunk térni.

*

De hadd beszéljen maga az írás:

Mózes Genézis I. K. 17. szak. 1. verse így szól:

„Mikor pedig Ábrám 99 esztendős vala, megjelenik az az Úr Ábrámnak és monda neki:

Én a Mindenható Isten vagyok! Járj előttem és légy tökéletes.

2. És megkötöm az én szövetségemet köztem és te közted és felette igen megsokasítalak (mint a tenger fővényét és az ég csillagait)

3. És arcára borula Ábrám és az Isten szóla neki, mondván:

5. *És ne neveztessek a te neved ezután Ábrám-nak, hanem Abra-hámnak.* (Izsák fogantatásakor).

10. Ez pedig az én szövetségem, melyet meg kell tartanotok énköztem és tiköztetek és a te utánnad való magod közt: *minden férfi körülmetéltessék nálatok.*

Íme tehát, amit Isten elvesz *Ábrám* testéből, azt a nevében vissza adja a *hám-ot*, mely *szerszámot*, bőrigát, függvényt, köteléket jelent a magyarban.

Jelezni akarván az Úr, hogy itt ma *vérrel írt szerződés* kötöttet, még pedig *magyarul, Ábrahám és* minden következő ivadéka között.

Azok számára pedig, akik kételkedve fogadják ez igéket, térjünk vissza az előbbi leszegezett dolgokra:

Ábra-hám, az *Úr Szava* kulcsa szerint Äbrä-häm, azaz Éberem (Héberem). Nyilvánvaló tehát, hogy itt születik a judaizmus, e vérszerződés szerint. És pedig szintén magyarul. De mert *Ábrám* nem más, mint *Ampor*; azaz Ämpör; Abraham tehát: Am-por-hám is; azaz Empör-öm, vagyis *emberem*. Vagyis *Éber — Emberem!*

Hát nincs ez tisztán magyarul? Íme 2 szó *Ábra, Hám*, Mózes négyezer éves írott bizonyága szerint magyarul szó.

Vagy ha akarom, Éberem és Emberem is ugyan az, tehát 4 szó.

Éppen semmi csodálkozni való nincs a dologban, ha tudjuk azt, hogy Ábrahám korában Noé még él, aki az özönvíz előtti és utáni nyelvet is egyformán beszéli.

Tehát Ábrahám is ép úgy tudott .szittya- magyarul, mint Noe.

Sőt, ha a bábéli nyelvzavar idejét elfogadjuk a vízözön utáni 300 évben, ami csaknem bizonyos, akkor Ábrahám a bábéli nyelvzavar idején már 43 éves volt. (Vagyis 1991-ben, mikor Noé még él, mert csak 2006-ban hal meg).

Születvén ugyanis 1948 ban és 75 éves volt 2023-ban, mikor Kánaánba ment Szikembe, Urkaszdhin-ből.

Izmael.

Genezis lo. szak. 6. vers.

6. És monda Ábrahám Szárainak: íme a te szolgálód (Hágár) kezeden van. Azt tedd vele, amit jónak látsz.

Nyomorgatja vala ezért Szárai őt és az elfuta előle.

11. És monda neki (Hágárnak) az Úr angyala: íme te terhes vagy és szülsz fiat és nevezed nevét *Izmael-nck*, mivel hogy meghallgatá az Úr *a te nyomorúságotod*.

Az pedig *vad* természetű ember *lesz* (erős, izmos). Az ő keze *mindenek ellen* és mindenek keze ő ellene és minden *ő atyja fia ellenében* üti fel sátorát.

Izmael tehát: *Izma-Él* annyit jelent, mint *Élnek*, az Élő, Élű Istennek, az Urnák Izma, ereje.

Izmael tehát már születése előtt nyer nevet az Úr angyalától, még pedig azon magyarázattal, hogy *vad természetű*,

erős izmú ember lesz, kinek keze (izma) mindenek ellen és mindenek keze ő ellene lesz.

És minden atyja fiai *ellenében* üti fel sátorát, vagyis maga az Úr, az *Izmael* anyjának Hagárnak nyomorgatásáért mintegy elégtételül *megtorlásul teszi őt erőssé*, hogy atyja fiai ellenében, — kinek ősszüelője Izsák még csak 13 év múlva fog megszületni — legyen védelme.

Magából a szent szövegből eléggé nyilvánvaló, hogy Izmael jelentősége mit tesz.

Izma is, és *Él* is szintiszta magyar szó, négyezer éves írott bizonyíték tanúsága szerint.

Izsák.

Genezis I. 21. szak. 5. vers.

Ábrahám pedig 100 esztendőös vala, mikor születek vala Izsák.

6. És monda Sára: *Nevetést szerzett az Úr Isten énnekem, aki csak hallja, nevet rajtam.*

7. És ismét monda: Ki mondta volna Ábrahámnak, hogy Sára fiaikat szoptat s ime szültem, vénségére.

Mielőtt azonban megnevezném az Izsák szó értelmét, még két dolgot kell előre bocsátanom:

Genezis 18. szak. 11. vers.

Ábrahám és Sára élemedett korú, öregek valának. Megszünt Sáránál az asszonyi természet (87 éves volt már).

12. vers. *Aevete azért* Sára magában mondván: Vénségemre lenne-e gyönyörűségem?

13. vers. És monda az Úr Ábrahámnak: Miért *nevetett* Sára?

15. vers. Sára pedig tagadá, hogy *nevetett*. De monda az Úr: Nem úgy van, mert bizony *nevettél*.

Ez az egyik!

A másik, amit előre kell bocsátanom, Genezis 17. szak. 5. vers: Népek *sokaságának* atyjává tesznek és felette *megsokasítalak* (meg-Izsákosítalak) téged.

Izsákról tehát nyilvánvaló, hogy *Ű Sok* ősöknek atyjává tétetik.

Izsák tehát, a nevével hozza, hogy *Ű Sok* Ősök ivadéka lesz. Hát nincs ez tisztán magyarul? Nem is én mondom, hanem Mózes írja. Ismét tehát 2 négyezer éves írott bizonyítékú szó: *Ű* és *Sok*.

A latin *Isac*-nak írja, a héber *Jiczakh-nak*, sot becéző néven *Jaczachnak!*

Sára saját bevallása szerint: *Nevetést adott* nekem az Úr! (Azért, hogy titokban nevetett.) A becézett Jaczach nevet olvassuk viszáru: Kacaj! ime a nevetés, mit Úr adott. (Gyönyörű büntetés!)

Nem én mondom! Mózes írja!

Ézsau és Jákob.

Genezis I. szak. 22. vers,

Tusakodának vala pedig a fiúk az ő méhében . . .

23. . . . És monda az Úr neki: két nemzetség van a te méhedben és két nép válik ki a te bensődből.

Az egyik nép a másiknál erősebb lesz és a nagyobbik szolgál a kisebbnek.

24. És heteiének az ő szülésének napja s ime, kettősök valának az ő méhében.

25. És ki jöve az első és vereses vala, mindenestől szőrös, mint egy lassnak és azért nevezé nevét *Ezsau-nak*.

26. Aztán kijöve az ő atyjafia kezével Ezsau sarkába *kapaszkodva*, azért nevezek nevét *Jákob-nak*.

Ezsau volt tehát az *Első*, mondjuk *Eeső*, amint ezt az írás nyomatékkal hangoztatja.

De mer a zsidó az *ő* betűt írni nem tudja, Mózes az *Eeső*-t *Esau-nak* írja, mely a zsidó eredeti szerint *Esauv-nak* is olvasható, levén az *ő* betű a *vav* betűben kifejezve. Eszerint Ezsau nem csak *Eeső*, hanem *E csóv* is, v. i. *E csóf*, csúnya!

De mert Ezsau éhes természete miatt (Genezis I. 25. szak. 30. vers) *Edom-nak* is neveztetik, ez tehát szintén földi a magyar *Éhom*. (Éhgyomrú) embert. Miután a zsidónak *gy*-betűje nincs, írt tehát Mózes csak *Edom-ot*

Ezsau tehát = *Eeső*, *Ecsóf* és *Éhdom*,
mind három szó szin magyar, 4 ezer éves bizonyíték alapján.

És Jákob mit jelent? *Jó*—kap—ót, jó kapaszkodót (Ezsau sarkába) sőt *jog kapót is* (lencse után.) Ezsau atyjához: Genezis 27. szak. 36. vers. így panaszkodik. Nem méltán hívják-e őt *Jákob-nak* (kapzsi,) mert immár két ízben is meg csalt engemet. Amit az írás értelme is földöz, mi pedig hozzá tehetjük, hogy *Jó-képűt* is jelent az *Ecsóf*-fal szemben.

Jákob = Jó-kap. = Jog-kap. = Jó-kép. A szent szöveg 4 ezer éves írott bizonyossága szerint igazolva van.

Állj, és Ajalon.

Jozsue 10. szak. 12. vers.

Állj meg nap Gibbeonban, és hold Ajalon völgyében.

13. v. És meg Álla a nap és vesztegele a hold is, amíg bosszút áll a nép az ő ellenségén..

Áll meg nap, Gibbeonba, monda Józsue ... de a nap akkor éppen Állj községben volt, (amit a Károlyi biblia egyszerűen csak Ai-nak, Vulgata pedig *Hai* községnek ír.

(De a H betű a zsidóban e helyütt nem hangzik,) tehát **Állj községben állította meg a napot Jozsue, melyet előtte való napokon foglalt el a sereg meglehetősen könnyű szerrel az ellenségtől.**

Állj meg nap Gibbeon-ban tehát annyit jelent, hogy *Gibbeon fölött,* melylyel határos volt Ajalon völgye, vagyis *Állj-község alsó völgye.*

Nyilván való tehát, hogy *Állj-község,* és *Állj* ige egy és ugyanazon magyar szó gyök.

Sőt (Áj-) álon-völgye is *alsót* jelent, mint e korban *tudón* tudós, *okon* okost.

Íme tehát ismét két magyar szó, mely 4 ezer éves írott bizonyítékkal igazolható.

Állj, és Ajalon.

Nem érdektelen valami e helyütt megjegyezni egyszersmind, hogy a Birák könyve I. szak. 34. verse szerint: „Az Amoreusok, (a mai Jászok) pedig felszorították a hegyekbe *Dán* fiait, mert nem engedték meg nekik, hogy lejöjjenek a völgybe.”

35. vers. „És az Amoreusoknak, (Jászoknak) tetszett ott lakni Héresz hegységben, *Ajalonban* és *Szálbin-ban.*

Tehát Józsue bizony híjába állította meg a napot és a holdat, mert azért még sem tudta onnan kiverni az amoreusokat (a mai jászokat) egészen, mert ő nekik *tetszett* ott lakni tovább is.

Van még 400 nál több ily szó, melyet máskor folytatni fogunk, melyekre Mózes maga mondja meg mit jelent.

A Bábeli Nyelv zavar.

Kezdetben magam is csak mint valami szép ős legendát, úgy fogtam fel a bábeli nyelv zavart, mint amelyre tudomá-

nyos érvet felépíteni alig lehet, noha elég világosan szól Mózes: I. 11. szak. 6. versében.

És **monda az Úr**: *íme a nép egy, és az egésznek egy a nyelve*, és munkájának ez a kezdete és bizony semmi sem gátolja, hogy véghez ne vigyenek mindent, amit elgondolnak magukban (az égig érő toronyt illetőleg.)

Nossza tehát szálljunk alá és zavarjuk ott össze a nyelvüket, hogy meg ne érthessék egymás beszédét.

8. És elszélesztő őket az Úr az egész földnek színére stb.

Mihelyt azonban hozzá fogtam, eleintén csak 4—5 nyelv összehasonlításába, zsinórmértékül a vízözön előtti szittja nyelvet véve, roppant meglepetésemre azt tapasztaltam, hogy nem csak a Szémiták, Khaniták, de Jafet ivadékait képező szittyák nyelve is sok tekintetben megzavarodott, miket élő példákkal igazolunk.

Legkevésbé zavarodott meg a pártus Madaj-ár, az Amoreus, filisteus és girgazeus nyelv, mely utóbbi kettőről konstatálni lehet, hogy ugyanúgy hangzik ma is, mint az özönvíz előtt.

Miben nyilvánult tehát az a nyelv zavar?

Íme egy-két élő példa.

A magyar, illetőleg a szittja azt mondja: *Folyó*. A zsidó: Jo—vol-t csinál belőle, a magyar *rohan-ból* a zsidó *nahor-t*, *vakmerő-ből* meri-bach-t, *kacag-ból* cakah-t, a *venyigé-ből* hoggofen-t csinál.

A görög:

A rossz barát-ból βακτρις-t, a *derék hízóból* hiszoterix-et, a *tegez-bői* tox-át, *buzogányból* paszgalon-t csinál stb.

A latin:

A vígadok-ból, ga vi deot csinál.

A kültüz-ből, cul-tus-t.

A tsellag-ból, stella-t.

Az élőfény-ből, fan-elia-t, familia-t stb.

A német:

A csalfa-ból, falsche.

A kufár-ból, kaufer.

A fegyver-ből, gewer-t.

Az ostrom-ból strurm-ot stb.

Templum-t= tempei.

Hogy a német Tempel a latin templum-ból jött, az tisztára világos.

De hát a latin templom honnan jött? És mit jelent? *isten házát,*

Mi is a négy ötezer éves magyar Isten neve?. Sőt a Teremtő Isten neve? *Is-ten=Él* vagy Bél. Teremtő Isten=Ten-Bél! Ennek a hona? Ten-Bél-hon-a. (Összedolgozva.) Templom.

Burg.

No, ez már csak tisztára tősgyökeres német szó! Szinte látszik előre, hogy *burok-ban* született.

De ez még nem egész világos.

Mit tesz flasztározni? Vízsintes falat rakni? Az utat *burk-olni* tudniillik a magyar. Vagyis mikor vízszintesen rakja a téglát akkor *burk-olja* az utat. De a téglából falat nem csak vízszintesen rak a magyar, hanem körben is egy város körül, vagyis mikor körfalat épít akkor *várk-ol*, körben *burk-di*. A *Burg* tehát Vár, a Vár tehát Burk, v. Burok. Vagy ha jobban tetszik Burg. Bizony magyar ez.

Quitter=Zittewar (északnémet):

A *zivatar*-ból lett!

A *zivatar* tudniillik Sionyva, *zí-va*, tör, tarol. A *Ziva-tör*-ből lett a *Zittő wár* (átdolgozással.)

Hát vájjon a *Quitter* miből lett?

A *zivatar* tudniillik nem csak házakat hord le és fákat tör ki, hanem követ is.

A *Quitter* tehát *követ tör*, kivált ha *sír a kő*, mikor jön a *Sirocco*.

Minták a bábeli nyelvzavarodás idejéből.*Juventus, juvenalis=ifjúság.*

Juventus helyett ír és mond a német *Jugent-et*. Tehát a *v*-betűt *g*-vel helyettesíti.

Igen ám! Kérdezhetné valaki, hogy hiszen a német ezt nem is a magyar-ból, hanem latinból *dolgozza át*. Hát persze, csakhogy a latin *Juventus* meg a magyar *jövendő-ből* lett ám, mert mi az ifjúság? *A jövődő*, (reménye, ivadéka.)

Spital.

Ez tudniillik kórházat, ápoló helyet jelent. De vájjon minő igéből származhatik ez a főnév? Talán *spitalen-ből*. Nem! Mert ilyen igéje nincs is a németnek. Hát akkor honnan származik?

Minden *kórház* tudniillik *óv* és *tápol*. Egyszóval Óstápol, vagy Istápol.

Nos, hát az *Istapol-ból lett* a Spital. *A, t és a pe* fölcserélése után.

Stik=kist, kis-(ded)-bőJ, megfordítva, ép úgy mint

a *Sehn=â* néz-ből,

a *Falsch*, a csalf-(á)-ból,

a *Paitsch*, a *kor-bdcs*. (Korholó, kergető és *bántó* szerszám.)

Az os-for üt, s tör, ostrom, ostromol, (rohanva.)

Ostrohomból jött a *Sturm!* (összedolgozva.)

A *hamis-ból* a *hamis*,

a jegy-zet-ből *Zetl*,

a jegy-zék-ből a *Zech*.

Csak a szó utolsó tagját használja fel, mint a latin a *tépés-ből* csak pes, pedis-t a görög taporf-ból csak a posz, podosz-t.

A Herbst=Az Ősz.

Vájjon mit csinál? Hát bizony az ősz már csak. *Herbaszt* (hervaszt.) Innen a latin *herba*. Az is bizony csak herbadó, hervadó a növény.

A Geselle=Segéd.

Ne is vesződjünk vele valami nagyon sokat. Próbáljuk meg a Segédet egy kissé régebbi magyar szóval irni, így pl. *Segéllő*. Nos, hát ez a *Gesölle*. (átdolgozva.)

Az ilyen *Geschieht* néha bizony (m) *Egesik*.

Ami a magyarban *Kihült* az lehet a németben *Khül*.

A *kihalt* rövidebben *Khalt*.

Az alkuvár, a kufár, rövidebben *Kauf-er*, a magyar kofa is csak jó kufár, és nem kauer.

A Schöpfer.

Ős Ábater=Ősteremtő Apa.

Az Ős-ből csinál a német Schő-t, Abaterből *pfert*. Így lesz Schöpferből Schöpfer, (átdolgozva.)

A Typografia=betűkrovia.

Tübö bötü, grafo-(i) rovok, v, irok. Együttvéve: *Betűk rővia* (betűkrovia) vagy Betű kirakva v. Betűk rákija. Hát nem ez a Typografia?

(Folytatni fogjuk tízszer, százszor!)

Mért nem zavarodott össze a magyar nyelv?

Mert az özönvíz tudvalevőleg a világ teremtése után 1656-ik évben volt, amikor Noe 600 esztendő volt Mózes tanúsága szerint.

Noe pedig Mózes Gen. 9. 28. v. szerint az özönvíz után még 350 esztendeig élt.

Tehát azon időben ő még élt, amikor a bábéli nyelvzavar történt, mely időt a tudósok az Özönvíz után 1717 esztendőre tesznek. Ami azonban nem egészen helyes, mert Pelogsz idejéig kerek 300 év van hátra. Eszerint a bábéli zavar 1991-ben történt.

Noe azonban, mint Isten választott edénye, ki mindenkor és mindenben az Úr akaratját kereste, alázatos istenfélő, kegyes és jámbor ember volt Feltétlen bizonyos tehát, hogy *ő nem akart Isten ellen lázadni*, mint azok, akik egy égisz égisz toronyt akartak építeni gögjükben, egy esetleges második vízözön ellen, mert hiszen Noe bírta az Úr ígését, hogy többé vízözönrel nem fogja eltörölni a világot. S nemcsak bírta, de hitte is feltétlenül.

Ő tehát sem maga, noha élt még, sem az ő kedvencz fia, sem annak harmadszülött fia, Madaj. Kit mi is több más tudósok nyomán a magyarok ősatyjának tartunk — nem ment el a Szineár mezejére Bábelt építeni, hanem *Ararát lejtőin csendes, boldog életet folytatott az Úr szerelme szerint.*

Az ő nyelve tehát nem zavarodott meg, hanem maradt a régi. Az özönvíz előtti nyelv, melyet mindenki egyformán értett és beszélt.

Következőleg vele volt fiai Jáfet, Magog és Madaj unokája nyelve sem zavarodott meg, hanem szájról-szájra azon épségben terjedt tovább, amint az az Édenben az Úr ajkáról elhangzott.

Amennyiben pedig egyes családoké megzavarodott volna is, később újból megigazodtak.

Szinmagyar szavak a zsidóban :

Czakah = kacag	Kuman = kémény feketeség
Gamál = gyámol	Nib = nép
Ginza = kincs	Czamah = csomó
Szakkin = csákán	Czambach = csimbók
Kovaah = kovács	Czevekach = civakodó
Ecesz = ékes, okos	Resah = részeg
Lelach = lélek	Nabal = nagybolond
Kisszét = készít (kald)	Czimukah = csemege
Czipera = cifra	Dinerach = gyönyörű
Czippora = szép ara	Szichem = szék, hon, hely
Kevch-el = kevély	Szabbat = szabad
Czabat = csapat	Hagofen = venyige
Zip = szép, ég, ékes mű, Meny	Éfél, Efela = sötét
Kodes = kegyes	Szevra = szerv
Ces, kesz = szék	Carszé = királyi szék
Charas = káros, gonosztevő	Kabar = kavár, kever
Atár = határ	Szolah = szállás, megszállt hely
Sziken = szűken, szegény, meg- fogyatkozott	Nevalah = nyavalya
Apar = a por	A recz = a rög
Aprah = apró	Czab = szabó
tanach, tenach = tanult tanakodott	Sahol = csahol, ugat
Penéj = fény	Kedvach = kedv, örömmel van

Van még ilyen kétezeren tíz, melyek bővebb magyarázatát helyszűke miatt a jövő kiütetbe adjuk.

Szinmagyar szavak a latinban :

Virtus, -tis = vér tusája	(i) metus = imádás
curras, i = gurrós szekér	fortuna = fordulón, forgandó
gavideo = vigadeok	Schola, ae = okosuló hely
titubans tis = tétovázó, tántorgó, részeg	mero nis = mérő véka
láteo, latitum, = látoá tettem	capio = kapok
magma-tis = mag, törköly	vox, cis = szov, szó
(in) cofa (ae) = lakó	corona = körün iv
decus-ris = dícskőr	lanqueo = lankadok
semen-is = szem, mag	locutussum = szólókuttam
femina = fémmemü, nő	tussedo, nis = tüsszögés, köhögés
pulver-is = por, vér	fluvius = folyó víz
alaster, is = alázatos, alattomos, gonosz	messor ris = metsző, arató
vireo = virulok, zöldfelek	calcar = sarkal-tyu
herba = hervadó fű	veritas = ver, üt az ver, itél az
cultus-ris = kültüz, küldisz	vetitum = vétettem, bűn, tilalom
ripa ae = révpart	fallax, cis = csalfa
Stella ae = csillag	planta ae = ápolandó
Venus, ris = fényerős, erős fényü	cisterna = kis tarna, vízfogó
	curvemen = görbe mű, horog

glacies ei = czillagajég
 Charitas = szeretés
 Oliva = olajfa

vacuna = vak nő
 virgo nis = viragő, szüz

Van még ilyen több ezer. (Folytatjuk.)

Szinmagyar szavak franciában:

Idő, ütem = le temps
 gyönyör, édelés = delice
 körző séta = cours
 gáz = gas
 hervadó fű = herbe
 egír, megír = acrir
 rombolni = rompre
 elem = element
 finom, inom, vén bor = vin (ven)
 (vinum)
 finom, fin, fine = fény
 érték, való ár = valeur
 fáradtság, fáradtig, fártig = fatigue
 visszatér, rátér = rentrér
 malom, mola, mühle = moulin
 lépés, lábás ... la pas
 koldul, mendegelve = mendicat
 kocsis, kutscher = cocher
 kórház, hospital, óstapoló hely =
 opital
 arany = aurum, l'or
 mater, Mutter, emóter = la mer
 Pater, Vater, abater = le per
 édos, é dūs = dux, xe

épít, apít, alapít = páti
 csinos, csönisch = joli (csoni)
 kémény (kimén) kamin = chemine
 hős, erős = heros
 futni, gurulni = courir
 corso = körző
 füst (mely fűmén) = fű mée
 furni = forer
 iroda = bureau
 Disrompre = szit, rombol
 eskola = eccole
 étvágy = appetit (táp-éti) eti táp
 esküvő = noce = nosz, nász
 megbocsát, pártóni = pardonné
 liter, méter, méret = iitre, metre
 le ir, egír = decrir
 lépet = le piel
 vetni (széjnet) semer
 karika, kőrike = cerceau
 rá tér = rentrér
 deszka, palánk = planche
 engedő (en) ceder
 eredeti = originál (öregin áll)

Van még több ezer. (Folytatjuk.)

Szintiszta magyar szavak a görögben.

Barátrosz, barátu = olvetemült
 ember (rossz barát)
 Deilliazain = gyalázni (djalázni)
 Diakoré, diakorész = gyakori
 (djakori)
 Dianosz, dianu = gyanus (djanus)
 Eudios, eudiu = szélcsend (jó idő)
 Parankelein = Parancsolni
 (parankelni)
 Beta = Betű
 Enerigé, energiész = erőforrás
 (önerőkija)

Thüsián poiein = tüzet ápolni,
 tüzet rakni
 Pasgonon, paszganu = buzogány
 Tantoressó, tantoretto = ingadozom
 (tántorgok)
 Hízoterix, hízoterikosz = kövér
 disznó (derék hizó)
 Helespontos, helespootu = fontos
 hely ez
 Eszmereteisz, eszmereteitosz =
 esméretes
 Enekenai = énekelni

Van még ilyen több ezer, melynek magyarázatát jövő füzetben adjuk. Itt csak egy-kettőt izelítöül.

Typographia = betűírás. Typo- és grafó-ból származik. A typo a magyar pötü, bötüből lett szótagcserével. A grafó pedig a *rovok-ból* lett. A kettő együtt = *bötükrovia* vagy betükrakia — a typografia.

Demokrata. Démosz demu == nép, kratosz, kratu = hatalom, együttvéve = demokrata = néphatalom. Csakhogy a démosz a temog-ból, vagyis a magyar tömeg-ből származik, a kratosz pedig az *akarat-ból* mi a leg nagyobb hatalom. Együttvéve: demokrata = *tömegakarata*.

(Folytatni fogjuk.)

Szintizsta magyar szavakból hogyan lett a német.

Herbst = ős (ami herbaszt)	Kaufer = kófár, kufár alkuvár
Angst = aggodalom (ami aggaszt)	Kommadó = vezénylő kimondó
Kirche = templom (kírő hely)	Artikel = értékelt cikk, vagy cím,
Freund = barát (főörüdüöm)	tag
Feind = ellenség (főüdüöm, fő- üdüözöm)	Zauberei = csáberő
Zimmer = szoba (szabat, kimért hety)	Knabe = fiú, bö kana! kan a, bö, a Knabe
Apoteche = ápolóhely (ápolyték hely)	Gesicht = történet, ami <i>egesik</i> , megesik

Van még ilyen több ezer, melyeknek magyarozatát és származását a jövő füzetben adjuk. Itt csak egy-kettőt ízelítüül. Például: *Gewehr* — fegyver fenyítő és verő szerszám, vagyis *fegy-ver*, vagy /figyelmező és *verő* szerszám, azaz *fegy-ver*. A német a fe-szótagot elhagyja és lesz belöle csak *gwer*, vagy *Gewer*, ami tudni illik *eg ver*; megver.

Frühling = tavasz. A tavasz *virul*, tehát *vrul-at*, *virul-hól* lett a *Vrül*, az at-ból, az ing-képző.

Gebiet = környék. A német a magyar *vidék* szöböl formált a gebietet. Kétfelé vágván a szöt, a hátulját elő, az elejét hátra teszi így: ke-vid, vagy ge-bit.

(Folytatni fogjuk.)

Isten a világot m a g y a r u l teremtette.

Mózes I. k. 2, szak. 10. verse szerint:

Folyó víz jó vala pedig ki az Édenből a kert megöntözésére és onnan elágazik.

Négy fő ágra szakad vala.

11. Az első neve *Piz-hon*. Ez az, mely megkerüli az *Evilach* egész földjét, ahol az arany terem..... a *Bdelliom* és az *Onix* drágakő stb.

13. A második folyóvíz neve a *Gi-hon*, ez az, mely megkerüli a *Kuss* földjét.

14. A harmadik folyó víz neve a *Hiddekel*, ez az, mely *Asszíría* hosszában foly. A negyedik pedig az *Eufrates*.

És vévé az Isten az embert és helyhezé őt az *Éden* kertjébe, hogy művelje és öntözze azt.

Így szól maga a betűszerinti írás, melyből az Éden anynyira magyarul van, hogy talán nem is szükséges bővebben magyarázni, hogy az az *Édesség*, az édes boldogság helye, egyszerűen Édhon vagy Éden.

Ennek a megöntözésére az Úr négy folyót adott, amelyek közül az első a Ptó-hon. A *piz-nek* a hona vagy a folyója, mert *onnan jó, ahol az arany és a drágakő terem.*

(Erről azonban másutt bővebben szólunk.) A második folyó a Gi-hon. Mondjuk ki talán egy kissé zalaiasabban vagy éppen göcsejiesen így: Gyü-hon vagyis a *jövő hona*, mely Gihon az Ararát hegy déli lejtőjén ered, a Kaspi tengerhez átjáró hegyi kapunál, ahol a hajdani Pártosország a makarói (magyarok) országa vala Egbatana világhírű csoda városával, melyet csakis azért nem írtam magyar helyesírással Égibötanya városának, nehogy elfogultsággal vádolhasson meg valaki.

Mintha csak már az Éden kertben megakarta volna mondani az Úr és talán meg is mondta, de nem jegyezték fel, hogy onnan az Ararát felől fog lenni a jövő hona = a Gihon.

Akár úgy érte, hogy a vízözön után ott kezdődik a második Ádámmal — Noéval a világ, akár úgy, hogy ott lesz a ti — vagyis a magyarok jövő hazája.

(Tudvalevő dolog, hogy ott a Pártusok másfél ezer évig laktak.)

Hát nincs ez tisztán és világosan magyarul mondva?

A harmadik folyó, írja Mózes, a *Hiddekel* (a mostani Tigris).

De itt álljunk meg egy pillanatra. Nem mi, hanem Mózes írja, hogy a harmadik folyó a *Hiddekel* (mely történelmi idők előtt Diglit, Tiker, Tikresnek is neveztetett), még pedig az ő alsó folyásában neveztetik *Hiddekel*-nek, ahol a Gihonnal egyesül.

Tükrösnek az ő gyönyörű tiszta vize után nevezte azt a pártusok népe.

Hiddekelnek mért nevezte Mózes, talán ő maga se tudja, különben megírta volna.

Én sem tudom egész bizonyosan. De ha eszembe jut, hogy a kert közepén a jó és gonosz tudás és az élet fája körül *hiddegelé* az ördög Évát (sőt mint a néprege tartja, meg is mutatta szűzi bájait az ő teljes fenségében a *Hiddekel* folyó Tükrös vizében, hogy mintegy saját szépsége által ejtse őt törbe) — akkor azt hiszem, nincs is szükségünk mózesi magyarázatra, hogy a *Hiddekel* = *hiddegél*.

Hiszen akkor ez ügyis tisztára magyarul van.

A negyedik folyó neve az *Eufrates*. De már ezzel aligha meg nem gyűlik egy kissé a bajunk, annyira magyartalanul hangzik az első pillanatra.

De mihelyt megtudjuk, hogy ez a folyó nagyon is *bő* sőt jó forratos (forrású) víz, látni fogjuk, hogy tisztára magyar folyó ez is.

A Tigris és az Eufrates közt elterülő földet máig is még *Mezopotámiá-nak* nevezi a tudós világ, amely bizony veszedelmesen görögül hangzik. Levén Mezzo = közép; potamosz = folyó. Mezzopotámia = *vízközt* = két folyó köze jelent szorul szóra. Ez tagadhatatlan.

Tudva azonban azt, hogy a patak csörgedez, a kis folyó *futamoz*, a nagyfolyó *folyamatoz*. A potamosz tehát nem egyéb, mint a magyar futamoz. A *mezzo* pedig, noha középet jelent, kivált két *víz között*, — nohát azért ez sem eredeti görög szó, mert az első tejjel *mézze-folyó* (futamozó potamosz) *Kánaán*, a Tigris és az Eufrates között volt és nem Palesztinában.

Amint a *mézzé futamos-ból* lett a mezzopotamos, úgy lett a Jó forratosból is görög selypítéssel az *Eufrates*.

Bizony magyarrá teremtett Isten már az Édenben is minden betűt.

Hogy az Evilach Évilat földjét ne is kérjük számon, mely észak keletet jelent é = éj-; vilat = kelet, é-vilat = észak-kelet. Levén innen a paradicsom délnyugatra.

Az apa, az atya.

Mózes I. 21. sz. versében ez áll:

Abimelek és *Pikol* az 5 hadvezére megszólíták Ábrahámot, mondván:

„Az Isten van veled mindenben, amit cselekszel” stb.

E helyütt fordul elő legelőször a magyar *apa* szó, mert *Abi-melek* ^{szittyá} ^{khiteus} király. *Aba-kir* Ipa-királyt (pátriárkát) jelent. Levén a zsidóban *melek*=király.

Nem szükséges azonban nekünk segítségül kérni a zsidó *király* szavat, mert *Abi-melek* tisztán magyarul van: *meleg*, (szerető) *Apát* jelent. Az apa legrégebb írott alakja: *Abi*, *Aba*, mely *Api*, apát jelent, v. i. *Atyát*, *ádó-t*, adá-t jelent, aki az életet *adja*. (Úgy a mennyben, mint itt a földön.)

Levén az Isten *Ős-ten*, *Űs-ten*, sőt *Ős-ter*, *Űs-ter*; a perzsáknál máig is *Is-tár*.

E minta szerint a teremtő atya: *Aba-fer*, *Apa-ter*. Ki az

közülünk, aki azonnal észre nem veszi, hogy meg van a görög *Fa-tér*; a latin *Páter*; a német *Va-fer* születési bizokiyitványa? Sőt az *Ő* teremtő Apá-ban, az *Ősabater-ben* benne van a német *Schöpfer* is, csuqán *egy* kis idomitással, simítással fűszerezve.

Az *Ős-ből Schö-t* csinál, a kemény fer-ből *fért*, mely eleintén így festett kétségtelenül: *Schöbter*; az *Ősabater* helyett.

Az anya, az ama, a mama, az emő.

Ugyan úgy származott, mint az apa és az atya. Isten a teremtő Atya, aki az életet adja, Az anya pedig teremtő *anya(g)*, persze az Isten nevében. Nő(I)sten=nóstény.

Teremtő v. i. Teremő anya tehát ama-fer, emő-ter.

Meg van tehát a görög mé-fer, a latin ma-fer, a német *mn-ter* is egyszersmind, mely teremtő anyát jelent. Nagyon természetes, hogy magyarul. Évezredek kölcsönhasználat óta már görögül, latinul és németül is.

És vajjon miért nem teszi ki a magyar is a *teremtő ter* szócskát, sem az *apa-nál*, sem az anyánál? Mert anélkül is ugyanazt jelenti; fényes bizonyítványul szolgálván az ő csalhatatlan *eredetisége* mellett.

De, hogy szembeszökőbb bizonyrágot is nyújtsunk; a magyar parasztfiú nem is tudja másként mondani az apját és az anyját, mint csak így: Ics-apám, Ics-anyám, amely édes vagy édonös apát, édonös anyát jelent.

A ter-apa, ter-anya helyett a cfesapa és *des-anya*. kifejezés *Eden-i* bizonyrágot szolgált.

A föld anyánál azonban már oda teszi a *ter* szótagot: ter-ama, a ter-emő, a termő föld. Ter-apa, a terápia a jó *terep* = a meleg föld.

Nem lesz érdektelen e helyütt még megjegyezni, hogy a világteremtő és menydörgő Jupi-ter sem más, mint Jó teremtő *apa=/ó-u/7/-íe/=* Jupiter.

A tűz.

Az ősmagyarokat máig is *tűz-imádóknak* tartja a tudós világ, noha ők csak *tűz-tisztelők* voltak, hogy ne mondjam, *tűz-tisztelők* voltak.

Nem voltak tűzimádók. Még a *Nap-ot* sem imádták, noha mint a földre aláaradt minden jó Szülő-jét, nagyon jó Apát (*naap-ot*), nagyon is szerették, de csak vallásos tűz-teettel, mit a magyar szó is fényesen igazol.

Az ősmagyarok a napot csak mint *Isten Szem-ét* (Oculus Béli) tekintették. Innét a német Sonne, a zsidó Semmes Sammas. A nap számára rendelt *cultast*, (vagy ha jobban tetszik kultiszteletet = *küldisz*) mint a magyarok *külön Istene* iránt való hódolatot mutatták be, akinek a legdrágábbat, a legértékesebbet, a legszeretettebbet, a *fehér lovat* áldozták fel.

A magyar *tűz* szavunk egyetlen a világon az ő eredetiségében, mely *tűz* és *süt* egyszersmind, ép úgy, mint a szív, mely *szív* és *visz* egyszersmind (t. i. vért).

A régi magyarok háromféle tüzet ismertek:

1. az égi-tüzet (a villámban),

2. a földi-tüzet (a tűzhányóban és a fában),

3. az állati emésztő-tüzet, mely melegével táplálja a testet (A növényi tüzet a borban és a szeszben is ide sorolták.)

A földi tüzet *égés-nek*, vagy *igis-nek* hívták, amiből aztán a latin *ig-nis* is származott, egy kis toldalékkal.

A mesterségesen nyert földi tüzet vagy kőből csiholták, vagy fából dörzsölés által hozták létre egy acélfúróra tekert madzagot jobbra-balra addig rángatva, míg a fa tüzet fogott. Ezt *fa-erejű* tűznek nevezték, melynek külön szertartása volt

A latin *ignis* után, azt hiszem, megtaláljuk a magyar fa-tűzben a német *Fauer-t* is. Szép magyar szó ez, ha a németek nem is szívesen hiszik. Mert *faerejű* tüzet jelent a Fauer.

A latinok Apollót tartották a Nap istenének, amelynek ápoló, sőt tápoló fogalmát egyenesen a magyarból kölcsönözték, levén a Nap, nagyon jó apa (Naap); minden jó Szülője, Hőszülő, Hévszülő=Hészüle, melyből aztán a görög *Héliosz*, vagy Héliosz származott.

A Nap, mikor reggel *fel-vir-rad* (pir-adat-kor) keleten (vilat-on), oszt-ja a sugarat.

Délben, mikor legizzóbban tűz, süt, akkor *dúl* a sugara (meredélyesen, v. i. meridies-en).

Este pedig, fokról-fokra esve, *Weszt-i* a sugarat, míg le nem *nyugszik*, hogy ne mondjam nox-ik.

E nyugvást pedig Napmentének nevezzük. E *Napment* szüli az *(N)Abent-et* A Nap este, ejte, tehát szüli az *Éj-t* v. i. az *Éjszakát*.

A napnak ezen *Sétája* szüli a latin *Aetas-t*, a görög *Étüs-t*, a német *Jáhr-t*, t. i., hogy a Séta nem más, mint *Jáhrat*. A 365 nap egy egész Év *Jáhr-e-t*

Ezért is a magyar Idő a görögben *Eidon*, a latinban *Dio*, a németben *Ze-id* (Ceit). (Az *idő* mindegyikből kiérezhető.)

A legnagyobb tüztisztelet hazájában a napot *Ra* Isten gyanánt imádták, Egyiptomban, akit egy önfarkát csókoló *gyík-ban* (sárkánykígyóban), mint *kör-ben* személyesítettek meg.

Ez a *Ra-gyík* bizony egészen magyarul *ragyog*.

Sot a *Ra* fia a *Si*, kivált többesszámban *Sik-Ra*, bizony még magyarabbul *szikrázik*, levén a nap fia *Sugár* és a szikra *Radaman tus*, *Ra diog=Ragyog*.

A *Ra* egyiptomi Napisten az egyiptomi néphit szerint az ő *Sut* isteni feleségével folyton harcban áll és valahányszor elejti *Sut* a *Ra-t*, akkor áll be a *Sut-ejt*, a magyar *sötét*.

Vagyis a *Ra* és a *Sut* örök harca a *világosság* és a *sötétség*.

így lesz a *Sötén-ből* a *Sátán*, v. i. a *sötétség* fejedelme az *Ördög*, hogy a német *Schatten-ről*, az árnyékról csak ne is szóljak.

Hát nincs ez mind magyarul?

Maga az Isten a legfényesebb világosság, mint örök *Elő tűz* tiszteltetett (tüztetett). Az Isten, mint *Österemtó* röviden *Ős-teti Ūs-ten*. Azonban nemcsak *Ūs-ten*, hanem *Ū-sten* is, v. i. *Ū-szent* is, sőt *Szen-tűz* is. Nincs a világon még egy nyelv, mely magában az Isten nevében kifejezné azt is, hogy ő *szent*, sőt hogy ő *Szent Tűz*, v. i. *Örök Világosság*.

Az *Ūr*, mint az *Örök Világosság* (vilát-osság) a zsidó *Ohr*; a görög *Uranos*, a latin *Or-tus*, a német *Ur-sckprung*, az örök eredetben bírja létét.

Innen az *Ūr*, a görög *Kor-ios*, a latin *Her-os* (dominus), a német *Herr-ben* csaknem egyforma töből fakad. Főleg ha a magyar ősidők népregéit csak egy kissé értékeljük is, akkor nagyon valószínű, hogy a magyar *Ūr* ez előtt négy- ötezer évvel valóssággal *Hur* gyanánt hangzott.

Az alább kifejtendő érvek bizonyossága szerint levén az *Ūr Örök világosság*, a *Hur* pedig = a *Zeng-éssel* E kettő együttvéve ez egy szóba: *Hur*; a világ legszebb, legragyogóbb értelmét adja, a *ZengőFényt*.

Ennél gyönyörűbb ódát, hősköteményt három betűvel kifejezve, nincs több oly nyelv a világon, mely erre képes lenne.

Tekintve pedig azt, hogy a teremtés történetében csaknem minden főbb mozzanat három betűből áll, mint a *kör*, *rög*, *fény*, *tűz*, *víz*, *árny*, *tér*, *vér*, *szem*, *fej*, *kar*, *szív*, *bél*, *száj* stb. tekintve mondom, hogy csaknem minden főbb mozzanat három betűből áll, csak maga az *Ūr*, a szt. háromság állt

volna kivált kezdetben, két betüből, az szinte csaknem lehetetlen, főleg akkor, ha már az Úr a teremtés első napján szinte bemondja a *szenháromság* élő fogalmát?!

Mózes I. K. I. sz. 1. v. Kezdetben *teremte* Isten az eget (Atya).

2. A föld pedig kietlen és pusztá vala a mélység színén és *Isten lelke* lebegett a vizek felett (Szent lélek).

I. Gen. 3. szak. 21. v. És csinált az Úristen Ádámnak és az ő feleségének bőrruhákat és felöltözteté őket (Mégváltó Fia). Tűzről ievén szó, szinte bámulatos, hogy a hetedik Kain ivadék nevében már benne van *Tűz*, a *Villám*, = Tu-bal-kain.

Nem hiába őt tartják a vas és a rézedények atyamestérének, feltalálójának, de a szent írás is egyenesen e mellett szól. Gen. I. IV. 22. Csilla(g) pedig szüle Tubalkaint, mindenféle vas és rézedények kovácsolóját.

Feltétlenül kellett tehát neki már nagyerejű tüzet is szítani tudni, nem hiába Tűz-Vulkán, Villám a neve.

Tubalkalnnak. vagy TűzVulkánnak csaknem egyidejű kortársa a bibliában *Matuzálem*, ki az eredeti zsidó szöveg szerint = Ma-Tűz Ela gyanánt íratik.

Hisz ez is tisztára magyarul van. Annyit tesz betű szerint, hogy *Ő má tűzzel Él*. Micsoda tűzzel? (Borral, szesszel.)

Noe nem ismervén a bor erejét stb. — — Mátuzéla pedig Noénak öregapja volt csaknem bizonyos, hogy ő találta fel a bor *tűzelő* erejét (a növényi szent tüzet, a szeszt).

Prometbeust a görög-latin hitrege azzal gyanúsítja meg, hogy ő az *égből lopott tüzet*, ami persze csak hitregebeli *mese*.

Prometheusról beszélnek a görögök és latinok is, de egyik sem tudja, hogy ki volt és mikor él. Megmondom én.

Prometheus nem is Prometheus. *Pürö-métős* vagyis Tűztisztelő, levén az *imádás* = *imétus* == *métus* = tűz-emő vagyis *tűz-szító*.

Prometheus tehát egyenesen Tűzszítót, Tűz Teót, *Pir-imádót*, tuztisztelőt, tűzélvezőt jelent. Alapos gyanúkom van rá, hogy Prometheus nem más, mint *Matüz-Éla*, vagy ha jobban tetszik *Má tűzzel él Ő*. (Tudni illik Bortűzzel.) Levén pedig a szőlő *napsugár hevin érő* tehát égi tűz gyanánt vétetett, így lopott tehát Prometheus tüzet az égből, mint ahogy Mátüz élő, Pirométüz, Prometheus egy és ugyanaz. Má tűz Ela fia pedig már nemcsak tűzzel él — hanem már Lám-ég is, hogy ne mondjam *lánggal ég*, vagyis csaknem mindig részeg.

Látnék ugyan zsidóul szegényt jelent, de hiszen elegendé érthető, mert aki mindig iszik, abizony eléggé *szegény*.

A tüzet a magyar *gyújtja*, az ősmagyar *gyuntja*. Gyuntani perzsa dzünten (zünden) hát nem egy közös gyökből származik?

A tűznek a *nyelve*, az ő *lángja*, mely nyaldossa a fát, vagy szenet, amit megemészt. Ki az, aki észre nem veszi, hogy a *nyelv* és a *láng* (lingva, lángve), mely *nyaldos* és *nyeldes* — nem egy közös gyökből származnak? Sőt a láng-ból származik a lati *lingva* lángve, sőt a német Zungve = Zunge is, mely nagyon közel jár a *zünden*, *tűzláng*- és tűznyelvhez is.

Nem lesz talán érdektelen, ha a pogány *Égi tűz* után megemlíjtük a kereszténység *Égi* tüzeit is: *Krisztust*, aki az apostolok idejében dívó pártus nyelven *égi-tűznek* hivatott, miből avatatlan görög fordítók *Ihtüsz-t*, *Halat* csináltak. Aminek folytán nem kis zavarban van máig is a keresztény liturgia, mert a hálnak ugyancsak semmi köze sincs sem a föltámadáshoz, sem az örök világossághoz. A magyar *Igi-* (Égi-) tűz azonban mindezt gyönyörűen fejezi ki.

A szent ostyán levő **HS** Szazonban minden félreértés dacára csaknem betűről betűre híven fejezi ki az Igi-(Égi-)tűz jelét; levén az I betű az Igi (égi) szó hű jelképe, a H betű felső része egy nyitott U betű, a felette levő kereszt egy T betű, az S pedig könnyen olvasható sz- vagy z-nek, tehát a TUS (ejtsd: tús) 4-5 ezer éves alakja a tűznek, együttléve Igi-tűz. Mintha csak szánt szándékkal akarta volna az édes Úr Jézus megszentelni az ő szeretetével a régi ősmagyar áldozati tüzet, mert a magyarnak is volt Igi tüze 4—5 ezer éven át.

Az *Égi tűzről* levén szó, Ján. ev, 16. szak. 33. vers: E világon nyomorúságtok lészen, de biztatok: én *meggyőztem a világot* (v. i. én *Győző* vagyok) Jézus szent nevében a *Győző* sehogy sincs benne, noha a francia Zsezü-nek, az olasz Gesu-t Dzsezu-nak ejti.

De az Úr szava kulcsával olvasva tisztára *Győző* a Jezu. Tehát csak magyarul *Győző* a *Jézus*.

Hogy a Krisihos micsoda? Egyszerűen a Kereszt-hőse, a *Kör-ösz*-hős, mely a királyt is, a felkentet is (oszt, ont, öszt, önt) sőt a-hőst is és a *Győzőt* is magában foglalja. Levén a Kyros = király vagy régimód csak *kir-k*.

Dicsértessék tehát a Győző s Köröszthős! Mindörökre Amen! Amen = A (szerint) men (jen,) mint ahogy hisszük.

Caphenát Phaneak.

Ez volt József egyiptomi nyelven való hivatalos neve. Ez tehát nem is zsidóul hangzik, hanem egyiptus-ul. Vájjon mit jelenthet? Lássuk csak.

Mózes I., 41. szakasz, 34. vers.

34. Cselekedje azt a Faraó, rendeljen *tisztartókat* az országnak és szedjen ötödöt Egyiptom földén a hét bő esztendőben.

37. És tetszék a beszéd Faraónak, stb.

40. Te légy az én házamon *főgondviselő*.

45. És nevezé Faraó József nevét: *Caphenát Phaneak-nak*.

Faraó tehát a *gabonák* ügyében tisztartókat nevez ki ország szerte.

És úgy látszik, Józsefet nemcsak e tisztartók *főnökévé*, hanem egész haza főgondviselőjévé tett, vagyis alkirálylyá.

Gabona-ról lévén szó és *főnökökre* nem is szükség tovább a fenti szavak miatt az ember fejét törni: hiszen József a

Capenach *Phaenak Gabonák Főnöke*.

sőt a gabona tisztartók-főnöke.

A zsidó írás és az egyiptusi szó ejtését figyelembe véve ez ezennel ki is tűnik.

Odulam-Magpela.

Móz. 23. sz. 17.

És lőn (kitteus) Efronnak Makpelában levő mezeje, mely a Mamre ellenében van, a benne levő barlanggal Ábrahámnak birtoka.

19. Azután eltemeté Ábrahám az ő feleségét Sárát Makpela mezejének barlangjába.

E *Makpela* nevű barlang, mely *Odulam-nak* is neveztetet valami nagyon tágas, valószínűleg több mellék-üreggel bíró barlang volt. E Makpela neve után *Magféle* barlangnak is nevezek azt a szittyák, a kitteus két fia, mert *magtár-nak* is használtatott.

Nevezték továbbá *Oduláni-nak* is, mert nemcsak magtár, hanem *istálló* is vala. Ól.

Sőt nemcsak istálló, hanem mint látjuk, temetohely is volt, ahova Ábrahám eltemette Sárát, tehát *holt ölé*.

Mielőtt azonban megneveznök e barlang *roppant nagy történelmi* fontosságát, előre kell bocsátanunk valamit.

Azt, hogy mikor Jákob elaludt és látta a létrán fel-alá

járó angyalokat, a feje alatt lévő követ elnevezte *Bét-Él-nek*, vagyis *Isten (Él) házá-nak* (Bet-)nek.

A zsidó tehát a házat Bet-nek mondja, a szittyá *Véd-nék*, sőt *Védő-nek*, hogy ne mondja *Fedő-nek*, vagyis olyan épületnek, amelynek már *fedele* is van. Mert az *ól* is *védő* hely, de *ól* nem mindig fedeles, hanem gyakrabban sziklába, földbe vájt üreg. Mint itt is az Ódulom, vagy Ódulam barlang.

Próbáljuk csak az *Ólt*, *Véd* del helyettesíteni, lesz belőle *Véd-ulam* barlang, vagy ha jobban tetszik, mert ugyanaz *Véd-elem* barlangnak. Mihelyt ennyit tudunk, akkor már az Ódulám-ot is tudjuk, hogy az O-talom vagy Oltalom nevű barlang.

Bet-Él zsidóul Isten-háza, szittyául *Védhely* sőt betű szerint *Élő* betű, Első, Elő-betű, amely be fog telni *Bet-Él-Hon-ban*, azaz *Betlehem-ben*.

Odulam pedig, mely Betlehemhez közel fekszik egyszersmind az az a hely, ahol Jézus Krisztus született.

íme az *Óiatom*, ahol Jézus Krisztus Védelmet kap *Betlehemben*. Tudva azt, hogy a Zsidó B-betű, ha nincs benne egy pont, akkor l -nek hangzik: ki meri mondani, hogy Betlehetemet szittyájászok, kiknek az előbbi birtokuk volt 1500 évvel nem a *Védhelyem-nék*, vagy *Véd-lehem-nek* nevezték? Levén a *lehem* zsidóul kenyér, szittyául *élelem*, azaz *élelem*, ki az, aki azonnal észre nem veszi, hogy itt nemcsak magtárról, hanem éléstárról van szó.

Tudva pedig azt, hogy Krisztus az ő testét az egész világ *eledelévé*, *elő-kenyerévé* szánta, elképzelhető-e klasszikusabb születés hely az Élő kenyérnek, mint az, hogy ő *Magtárban*, *Magtelt* (Makpala) magtárban születik.

2. De *Odulam* nemcsak magtár volt, hanem temető is, a *holtak* ódulama, oltalma képzelhető-e Krisztusnak az *örök élet* kutforrásának klasszikusabb születéshely mintha az a halál birodalmában, a temetőben születik?

3. Mort *Odulam* barlang nemcsak temető hanem istálló is volt. Egész csordák fértek el benne a vihar elől való *oltatom-ra* képzelhető-e Krisztusnak klasszikusabb születési hely, a *világ királyának*, mint az, amely a legszegényebb istállóban kínálkozott És végre mért születik Jézus Jászolban nemcsak mert *a jászol is* az eledelék tárháza, de főleg azért, mert ez a barlang Efron-nevű szittyá-Jász-Ola azaz: jászola volt. Haladásul, jutalmul azért, mert Kiteus Efron (Róna) ingyen akarta a barlangot odaadni Ábrahámnak, ugyan ezen Róna ivadéka később Dávidnak *ingyen* akarta odaadni a telket Jeruzsálemi templom számára,

Hát nincs ez mind betűről-betűre magyarul avagy ami teljesen egyre megy szittyául? Próbálja tagadni aki meri.

De most jön az igazi világcsuda.

Írva van ugyanis, hogy a megszületett Isteni gyermek jászola előtt ahol ő feküdt pólyába takargatva, *ökör* és *szamár* állott, reája lehelvén, mintha mondani akarnának valamit.

Mit tesz szittjával a bika, az ökör, szóval a szarvas marha? Bakar=Bökör. Bökő, Bő-kör, levén az ő szarva a hatalom jelképes koronája, minthogy a Bika a vízözön előtt mintegy az állatok királya koronás királya volt, az Ökör is, melynek szintén olyan nagy szarvai vannak koronás állat számba ment. Fő, hogyha tudjuk, hogy a szittjában Kür kör, *Kira* Királyt jelent.

Most már tessék elképzelni a kis yerusra egy koronás állatot rá lehelni, aki szótlannul is beszél, azt mondja e hangtalan lehellettel *Ő* (tudniillik Jézus) *Kör Ö Kira!* Az az Király! És ezt egy ökör mondja, aki beszélni sem tud. Mégis mondja. A beszélő emberek pedig nem akarták őt megérteni, sőt akkor sem, amikor a csudáit látták.

Hát nem Isteni gúny ez?

De hát had halljuk az *Ar Odulám* barlangban mit mond a *Szamár?*

A *szamár* a mai magyar nyelvben némelyek szerint azt jelenti *szomorú*, állat, buta, mások szerint Szó-már, azaz *szólj már!* hisz' olyan okosnak, bölcsnek látszol, csak szólnod kellene.

A zsidóban *szamár* annyit tesz ijesztő, *borzas*, csúnya mint ige: megsemmisíteni, tönkre tenni. A régi szittyában Szam-mas, Szem-mes: a Nap, Oculus Béli *Isten szeme*, égi világosság.

De a *szám*, *szóm*, vagy *szöm* is ugyanazt teszi. Most már, ha egy kissé palócosan, vagy göcseiesen próbáljuk kimondani *Szamár-í*, így Szamaur, vagy Szom-our, és azt elképzeljük amint lehel a kis Jézusra; az akkor azt mondja: íme az *égi világosság=ura*, a Nap, az ő ott az *égi fény-ura*, vagyis *Égi tűz*. Aminek tudniillik Jézus nevezte magát mikor így szólt: „*Én vagyok a világ világossága*” stb.

S íme egy közönséges *szamár*; egyszerű megjelenésével, hangtalan lehelletével a jászol előtt állva, mit mond! A buta, borzas állat! . . . Lefőzi a világ összes bölcseit, akik beszélnek és ne tudják, hogy aki az *Odulám*-barlangban születik, a betlehemi jászolban, az a *mennyei világosság Ura*,

Hát nem Isteni csoda ez? Melyet a magyar nyelv kulcsa nélkül soha megfejtetni nem lehetett volna.

Da mert Krisztus idejében a régi szittyá pártus nyelv

nemcsak a Tanais mellett, de Kappodoczeában, Számárjában Palesztinában, Baktriában a Gangesig és Sába-tól le Arábiáig el volt terjedve, sőt mert Krisztus maga is szeretett Arameus nyelven beszélni, mely nyelv 80 százalékban az özönvíz .előtti szittyá elemekből áll, bátran megérthették volna ez Isteni képletes beszédet az ökor és a számár pusztá jelenlétéből, a zsidók is meg az aramiták is... mert hiszen a szittyá mágusok meg is értették, eljövén kutatni a csillagfény után az örök Égi tűznek ezzel a pogány szent tűz be is hódolt az *Égi szent tűz-nek*, az Igitusz-nak.

Abimelek (Abûkira) Gérár (Gyórá) királya.

Nem is szükség valami nagy nyelvtudósnak lenni, hogy az ember azonnal meglássa, hogy *Abi-melek gérari* király, tulajdonképpen nem más, mint Noe patriarcha után az első *történelmileg* is megállapítható szittyá király, aki egyszersmint *Mágus* is. Mint alább látni fogjuk, a *Magasságos Isten főpapja*.

Zsidóul a király=Melek. Abi Melek tehát Abi királyt jelent. A régi Amerous, az az Jász, vagy ami teljesen egy filiszteus, azaz szittyá nyelven ez Apa-királyt jelent. Kissé pártusos, azaz Bársileus nyelven Abo Kira-t jelent, ami különben is egyre megy.

Mert a zsidó *melech*, királyt jelentő szó is elég magyarul hangzik: *meleg*, szerető Atyát, azaz Patriarchat, Atya királyt jelent. De hát adjuk át a szót Mózesnek, hadd beszéljen ő. Genézis I. K. XII. szak. 1. vers.

És monda az Úr Ábrahámnak: „Eredj ki a te földedből a te atyádnak házából a földre, melyet én mutatok neked.”

4. És kimene, amint az Úr mondotta vala néki. És Lót kiméne övele.

Ábrahám pedig 75 éves vala, mikor kiméne Háránból (2023-ban világ teremtése után).

Elindulának, hogy Kánaán földjére menjenek és el is jutának Kánaán földjére (6. vers). Atalmene Ábrám e földön Szikhem (Székem) városáig, Möhre tölgyeséig. Akkor Kanaeusok valának azon a földön. (XIV. szak. 13. vers.)

És lakozék az Emoreus (Íjász) Mamrénak Eskol attyja fiának tölgyesében, kik Ábrám szövetségesei valának.

18. vers. Melchisedek pedig Salem királya (azaz az igazság és a béke királya, vagyis főpapja, mint azt szent Pál a zsidókhöz irt levelében értelmezi) *kenyeret és bort hozza*, ő pedig

a Magasságos Isten főpapja (Magus) vala és *megáldd őt es mondd*: Áldott legyen Ábrám a magasságos Istentől ég és föld teremtőjétől és *tizedet ada néki mindenből* (ábrám).

Mielőtt azonban tovább mennénk, szegezzük le Melchizedek titokzatos személyiségét, kiről nem csak Dávid király, de még szt. Pál apostol sem tud többet, mint csak annyit, hogy Salem (nem Jerusalem), vagyis az Igazság és a Béke királya, a magasságos Isten főpapja, aki *örökké való*, apa nélkül, anya nélkül, nemzetség nélkül való, aki tudniillik nagyobb Ábrahám-nál (az Isten prófétájánál), mert a nagyobb áldja meg a kisebbet (zsidók, lev. 7. 13. vers). Mert akiről ezek mondatnak, *az más nemzetségből származott* (mint Ábrahám), amelyből senki sem szolgált az oltárnál (mint a Levi nemzetsége).

Melchisedek tehát ha nem maga *Abi melech* (amit azonban én határozottan állítok), akkor annak első rendű Mágus főpapja, a magasságos Isten főpapja volt.

De még ezzel sem tudunk sokkal többet, mint szent Dávid és szent Pál.

Mihelyt azonban hozzátesszük azt a felvilágosítást azt a felvilágosítást is, hogy Ábrám pedig *tizedet ada* Melchizedeknek, akkor azonnal rá fogunk jönni, hogy itt Mózes egy szittyia szót akár szándékosan, akár véletlenül sajtóhibával ír le, mert hogy ő *Meleh-et* Melch-nek írja, ez a zsidóban mindegy lehet, de a szittyában, v. i. a magyarban nem mindegy, mert a *Melehtisedek* és Melchizedek között óriási nagy különbség van, noha csak egy betű hiányzik is e szóból.

Nézzük tehát mit jelent Melehtisedek visszarúl olvasva (szittyia nyelven, egy kissé palóczosan): *kedesitelem!* íme tehát *Meleh tizedek* nevében benne van az Isten szava, hogy a feláldozott kenyér a Magasságos Isten *kegyes étele*. A bor pedig *kegyes italom*. Nem lévén a zsidó nyelvben Mózes idejében még magánhangzó, ezen egy szóban benne foglaltatik *kegyes ételem* és *italom* is. Ép úgy, mint az *Odulam* barlangnál is: *Vodulam* és *Védelem* egyként olvasható. Ha pedig ez áll, akkor csalhatatlanul bizonyos, hogy *Abi melech* és *Melchisedek* egy és ugyanazon személy, amit még jobban megerősít azon körülmény, hogy Genesis 21. szak. 24. verse szerint Ábrahám is megáldja Melech Tizedeket később.

Abimelek (*Abukir*) szittyia király, tehát a világ első történelmi Atya királya (Patriárkája) Noe után és ez Szittyia, azaz magyar volt, sőt a nevében az Isten is *magyar kijelentést tesz*: *Kegyes*

Ittelem a kenyér
italom és bor.

A Család.

Magyar-embernek a családja az ő *szeme fénye*, az ő *csillagja*, az ő *menyországa*. Nem csak most, de kivált 4—5000 éve különösen, úgyannyira, hogy ezt a magyar szókinccsekből csaknem az Edenig vissza lehet vinni.

Hogy a magyar családot négyezer évvel *ezelőtt* egyenesen *csillagnak*, *élő fénynek*, *menyei fénynek* nevezték, az az alábbi példák után szótári pontossággal igazolható:

1. Latinul	}	A Család = <i>Familia</i> .
Görögül		
Németül		
Franciául		

Világ teremtése után, 1991-ben volt a bábeli zavar, az akkor keletkezett új nyelvek, mint az indogermán, a sémi és az összes iráni nyelvek is mind az özönvízelőtti szittyia szavakból formáltak és csavarták össze szavaikat. Íme:

Mi tehát a família? És miből lett?

Familia=*Fan-ilia*. *Fan*=*Fén*, fény, *Ilia*=*élő*. Együttvéve: *Fam-ilia*, *Fén-élő*, azaz $\overline{\text{Fén-élő}} = \overline{\text{Élő fény}}$. Miután az indogermán a jelzőt hátul teszi.

2. Ugyanígy alakult a *Familiából*=*Fan-menia*. Mi ez a *Fan-menia*? *Fény-menyei*, vagyis = $\overline{\text{Fény-menyei}}$ *Menyei fény*, olaszul a leány már: *fancsilla(g)*, a fiú *fancsillo(g)*, mert az olaszok keverültek *partus szittyákkal* és *sábai, szavar magyarokkal*.

3. Mi a *csillag*? Régi írással *tsillag*, sőt *tsellag*!

Ebből *lett* a latin *Stella* betű cserével, sőt a német *Stern* és a perzsa *Istár* iz.

Az én család-om tehát *tsellád-om*, v. i. csillagom, sőt család-om is, mely név csak a Perzsia mellékéről jött népek-néj *divik*, akik Baktriából jöttek eleinkkel, ahol a *csillag istár* volt, a család a család lett. (Hogy a magyar *menyecskéről*, napámról, menyemről ne is szóljak e helyütt.)

A *cseléd* is *család-hoz* tartozó, de persze ő már *cselleg-ni*, lustálkodni szokott.